

De tant en tant Trini Sotos retorna a Sabadell, que és el seu bressol, i ens ve a exposar les seves obres. Aquestes obres que són carn de la seva carn i esperit del seu esperit.

Ella ha estat viatgera. Coneix món i d'arreu n'ha tret testimonis plàstics, paisatges i figures i retrats...

En un viatge a l'Amèrica del Nord va trobar el seu príncep blau. La parella s'establí a Madrid i uns anys després s'instal·là a Santander. Allà, a la bella ciutat càntabra, ha passat bona part de la seva vida. S'hi ha arrelat. Mai, però, s'ha desvinculat del seu Sabadell, on s'inicià amb la pintura, al costat dels seus mestres. Aquí té bons amics des de la seva joventut... Alguns els ha perdut, malauradament, però mai els ha oblidat... És quan retorna aquí, a la ciutat nadiua, quan es retroba aquelles amistats amb les quals evoca els anys passats i es contempla aquest present. Tot s'ha fet molt més gran, evidentment.

Amb ella hem conversat arran de la seva magnífica exposició a la Galeria Intel·lecte, que s'ha pogut admirar del 21 de maig al 10 de juny.

Ens ha interessat conèixer la seva opinió sobre les diferències i afinitats que hi ha entre ambdues regions: la catalana i la santanderina:

-El santanderí és més tancat que nosaltres; és més conservador i estima i valora el passat i davant del futur en tots els aspectes té uns judicis que no són tan avançats ni agosarats com els d'aquí -ens explica. Afegeix que el tema conflictiu dels nacionalismes allà es contempla amb atenció... I quant a l'art modern, l'avantguardista, no s'hi ha entrat tant de ple com aquí. Ho va assimilant, en parts, en mesura...

Amb Trini Sotos Bayarri

Joan Cuscó

Durant la conversa l'Emili va perfilant-la, per arribar a obtenir la imatge que il·lustra aquest paper. És el cas que l'Emili no la tenia incorporada en la galeria de personatges que ha caricaturitzat al llarg dels anys. La Trini l'hem recuperada per uns dies aquí, on se sent tan sabadellenca com la que més. En donem fe...

